

دونده‌های از سرزمین‌های یخی

داستان زندگی «هانس کوله‌ماینن» قهرمان فنلاندی

«مهدی زارعی»

هر وقت در مدرسه دوستان و هم‌کلاسی‌های خود را می‌بینید، به چه چیزی فکر می‌کنید؟ کدام‌یک از شما درسخوان‌تر است؟ کدام‌تان از خانواده پولدارتری هستید؟ قد کدام‌تان بلندتر است؟ چه کسی با معلم‌ها ارتباط بهتری برقرار می‌کند؟ یا چه کسی ورزشکار بهتری است؟
 فرق نمی‌کند چه فکری بکنید. خیلی وقت‌ها «مقایسه» سبب می‌شود که انسان دچار حسادت شود و به جای بهبود شخصیت خود، در آرزوی شکست دوستان یا حتی اعضای خانواده خود باشد. اما اگر در خانواده خود، برادر یا خواهری مطابق سلیقه خود داشته باشید، یا در مدرسه چنین دوستانی پیدا کنید، می‌توانید به بهترین شکل، شخصیت خود را بالا ببرید. چگونه؟ بهتر است ابتدا ماجرای زیر را بخوانید!

برادران ورزشکار

در نهم دسامبر ۱۸۸۹ و در شهر «کوپپو» واقع در کشور فنلاند، در یک خانواده کاملاً ورزشی پسری متولد شد با نام کامل **یوهانس پی‌یتار بیکوله‌ماینن**. هر چند شغل پدر خانواده بنایی بود، اما در سرزمینی که تمامی مردم اوقاتی از روز خود را به ورزش می‌پرداختند، دویدن پسران این خانواده موضوع عجیبی نبود.
 برادران بزرگ‌تر یوهانس، **ویلی** و **تاتو** به دوهای استقامت می‌پرداختند. تاتو روز ۲۱ آوریل ۱۸۸۵ متولد شده بود و ویلی هم متولد ۳۰ دسامبر ۱۸۸۷ بود. این امری عادی به‌نظر می‌رسید که پسر کوچک‌تر خانواده که به **هانس** ملقب بود نیز به دوهای استقامت روی آورد. در حالی که هانس یک خصوصیت دیگر نیز داشت. او بیشتر گیاه‌خوار بود و گوشت را تا حدودی از برنامه غذایی خود کنار گذاشته بود. بعد از یوهانس هم پسر دیگری در این خانواده متولد شد به نام **کاله** تا جمع پسران ورزشکار خانواده کامل شود.

دوومیدانی به جای اسکی

در هوای سرد و برفی فنلاند، کسی پیدا نمی‌شد که اسکی کردن را در کودکی یاد نگرفته باشد. اما ویلی خیلی جدی به اسکی نیز مشغول بود. او با اراده‌ای قوی، در هر چیزی که به استقامت نیاز داشت، می‌درخشید؛ چه دوومیدانی و چه اسکی.

در سال ۱۹۰۷، او در مسابقه‌های اسکی فنلاند شرکت کرد. اما تاتو و هانس روی دوهای طولانی تمرکز کرده بودند. کم‌کم اخبار درخشش ورزشکاران فنلاندی در المپیک به گوش مردم می‌رسید و این امر انگیزه جوانان فنلاندی را بیشتر از قبل می‌کرد. سرانجام هانس در ۲۳ سالگی برای نخستین بار فرصت حضور در المپیک را پیدا کرد. در آن روزها قد او ۱۶۸ سانتی‌متر و وزنش ۵۷ کیلوگرم بود. نه هیکل درشتی داشت و نه قامتی بلند. در عوض اراده‌ای فوق‌العاده داشت برای تمرین و مسابقه.

دو دونده، پا به پای هم

در مسابقه دوی پنج هزار متر المپیک استکهلم در سال ۱۹۱۲، کوله‌ماینن فنلاندی، با چهره‌ای خندان و رویی خوش، و ژان بوین، دونده فرانسوی، همراه با دیگر شرکت‌کنندگان در خط آغاز قرار گرفتند تا نقطه اوج بازی‌ها را به نمایش بگذارند. آن دو که از همان ابتدا به‌طور مساوی در قلب تماشاگران جای گرفته بودند، درست از لحظه شلیک تپانچه آغاز مسابقه شانه‌به‌شانه پیش رفتند و در اندک مدتی از دیگران فاصله گرفتند. رقابت عظیم و باشکوه آن‌ها چنان بود که در طول دوازده و نیم دور مسابقه، هیچ‌کدام حتی یک سانتی‌متر از دیگری عقب نماند.

در آرزوی دویدن با پرچم فنلاند

پس از کسب طلای ده هزار متر، کوله ماینر یک مدال طلا در صحرانوردی ۳۰۰۰ متر نیز به دست آورد و باز هم رکوردشکنی کرد. وی در بخش تیمی نیز صاحب مدال نقره صحرانوردی شد و او را به عنوان یکی از ستارگان مسابقه‌ها برگزیدند. در المپیک ۱۹۲۰ (آنتورپ)، کوله ماینر در حالی پای به مسابقه‌ها نهاد که حالا در «بروکلین» شهر نیویورک زندگی می‌کرد. اما نمی‌خواست که برای آمریکا مسابقه دهد و تنها آرزوی قهرمانی با پرچم فنلاند بود. زیرا پس از پایان جنگ جهانی، فنلاند استقلال یافته بود. او در حالی از آمریکا راهی بلژیک محل برگزاری مسابقات شد که برادرش تاتو هم از فنلاند آمده بود که در مارتن شرکت کند و در کنار هانس بدود.

مارتن آنتورپ در هوایی نمناک و بارانی برگزار شد و کوله ماینر در رقابتی پایاپای با **یوری لاسمن** از استونی، ۴۲ کیلومتر و ۱۹۵ متر را دوید و فاتح المپیک شد تا اولین انسانی لقب گیرد که در دوی پنج و ده هزار متر و مارتن المپیک صاحب مدال طلا شده است. برادرش نیز دهمین دونده‌ای بود که از خط پایان عبور کرد.

شکستن سد ۱۵ دقیقه

هنگامی که زنگ دور پایان به صدا درآمد، تماشاگران برای هر دوی آن‌ها به‌طور مساوی «هورا» می‌کشیدند و هیجان و التهاب در اوج بود. آن‌ها نیز همچنان شانه‌به‌شانه پیش می‌رفتند تا اینکه به خط مستقیم ۱۰۰ متر پایانی رسیدند و رقابت نهایی در حالی شروع شد که هیجان مردم نیز به اوج رسید. اما باز هم تا چند متری خط پایان، هیچ‌کدام نتوانستند از دیگری پیشی بگیرند و تنها در لحظه‌های آخر، کوله‌ماینر موفق شد با چند سانتی‌متر اختلاف، مدال طلا را به خود و فنلاند اختصاص دهد. او، علاوه بر کسب مدال طلا و ثبت رکورد جهانی ۵۰۰۰ متر، اولین انسانی لقب گرفت که این مسافت را در کمتر از ۱۵ دقیقه دویده است.

پایان کار سه برادر

اندکی پس از المپیک، هانس رکورد جهانی دوهای ۲۵ و ۳۰ کیلومتر را به نام خود ثبت کرد. سال‌ها بعد و به هنگام میزبانی «هلسنکی»، پایتخت فنلاند در المپیک ۱۹۵۲، کوله ماینر این افتخار را کسب کرد که مشعل بازی‌ها را به ورزشگاه بیاورد.

کوله ماینر قهرمان وطن پرست فنلاند در ۱۱ فوریه ۱۹۶۶ درگذشت. زنجیر عمر برادرانش نیز به عمر او بسته شده بود؛ تاتو در ۱۵ ژوئن ۱۹۶۷ از دنیا رفت و ۱۱ روز بعد هم نوبت به ویلی رسید که به برادرانش بپیوندد.

